

БОЖЕ, ВЕЛИКИЙ ЄДИНИЙ, НАМ УКРАЇНУ ХРАНИ

У день четвертої річниці від початку повномасштабної війни в Україні в Михайлівському храмі, що вже 125 років височіє на Будаївському городищі і є духовним дитинцем нашої громади, для спільної молитви зібралися представники різних церков та різних конфесій і християнських традицій.

Хвилиною мовчання присутні вшанували всіх загиблих

захисників та захисниць, рятувальників, волонтерів, представників мирних професій, цивільного населення та зокрема дітей, які стали жертвами військової агресії з боку росії.

Заупокійну молитву за полеглих звершив собор духовенства Боярської громади.

У спільній молитві об'єдналися: о. Мар'ян Савчук, клірик парафії Святого Миколая ПЦУ; о. Гліб Гура, клірик Свято-Михайлівської парафії

ПЦУ; о. Назарій Бігун, настоятель храму на честь святого апостола Андрія Первозваного ПЦУ; Олександр Луців, пастор Церкви Адвентистів Сьомого дня; Едуард Хамзін, пастор Церкви християн віри євангельської «Світло життя»; протоієрей Павло Локоть, священник парафії Святого Федора Тирона УГКЦ; о. Хосе Хесус Пачеко, настоятель парафії Святого Духа РКЦ; Роман Скоць, старший пастор релі-

гійної громади євангельських християн «Храм Спасителя»; Богдан Старчиков, пастор Церкви «Спасіння» м. Боярка.

Сьогодні нас об'єднує любов до Бога та України. Тож віримо, що до самого Творця долине потужна молитовна хвиля за воїнів на передовій, за тих, хто перебуває у полоні, за поранених у шпиталях, за лікарів та волонтерів, за матерів і дружин, які чекають, за дітей, які потребують миру, за мудрість

влади, за єдність народу, за справедливий мир і нашу Перемогу.

Боярський міський голова Олександр Зарубін наголосив, що попри втому і тяготи війни, Україна бореться, несе втрати, але міцно стоїть, бо головне — це люди, український народ.

Завершився Всеукраїнський день молитви спільним виконанням духовного гімну України «Боже, великий єдиний, нам Україну храни».

ЄВРОПЕЙСЬКЕ ЗОЛОТО БОЯРЧАНИНА

Двадцятирічний боярчанин Валерій Швед-Єрмолаєв — чемпіон Європи зі змішаних єдиноборств MMA у вазі 65,8 кг серед молоді у столиці Сербії Белграді.

10 лютого Валерій Швед-Єрмолаєв переміг Адама Еррабіані з Іспанії Submission (Americana) у 1 раунді; 11 лютого переміг Оскара Вавжкєвича з Польщі Submission (Armbar) у 1 раунді, 12 лютого Валерій переміг Матіо Мейні з Італії Decision (Unanimous); 13 лютого переміг Анатолія Костенюка Submission (Rear-Naked Choke) у 2 раунді і став переможцем у своїй віковій та ваговій категорії.

Валерій Швед-Єрмолаєв — вихованець клубу бойового самбо та MMA «Швед Дівізіон» (Боярка), тренерів Юрія Шведа й Федора Середюка, майстер спорту з MMA та бойового самбо, член збірної команди України.

З 5 до 15 лютого чемпіонат Європи зі змішаних єдиноборств MMA відбувався серед спортсменів усіх вікових категорій. На змагання приїхали 1019 бійців, 279 тренерів із 34

країн Європи.

Спортсмени Національної збірної України зі змішаних єдиноборств MMA серед молоді здобули 7 золотих, 4 срібних і 4 бронзових медалі та тріумфально вибороли перше місце в Європі в загальному ко-

мандному заліку. Це не просто перемога. Це доказ того, що українська молодь сильна, талановита та незламна. Ви гідно представили Україну на міжнародній арені та вкотре довели, що наші спортсмени — серед найкращих у світі!

НЕ МИНАЄ БІЛЬ ВТРАТИ

19 грудня 2025 року у Запорізькій області, виконуючи бойове завдання, загинув водій-електрик-сапер 2 інженерно-саперного відділення 3 батальйону безпілотних систем 414 бригади «Птахи Мадяра» старший солдат **Віталій Блощиця**.

Віталій Васильович Блощиця народився 3 березня 1969

року в м. Черкаси. Після закінчення Черкаської середньої школи вступив до Київського політехнічного інституту імені Ігоря Сікорського на електроакустичний факультет. 1994 року здобув вищу освіту за спеціальністю радіозв'язок, радіомовлення і телебачення, спеціалізація – інженер відео-та звукотехніки.

Проходив службу в армії з 1987 до 1989 р. Працював інженером на заводі «Маяк», згодом менеджером у ПП «Солодке життя», «Wrigley Україна», ДП «АРтек віконні технології» (ARtec).

Після одруження – з 1991 року – проживав у Боярці.

З 2014 року був волонтером.

З першого дня повномасштабного вторгнення добровольцем долучився до лав ЗСУ. Мобілізований 24 лютого 2022 року Солом'янським РТЦК та СП.

Служив у 130-му окремо-

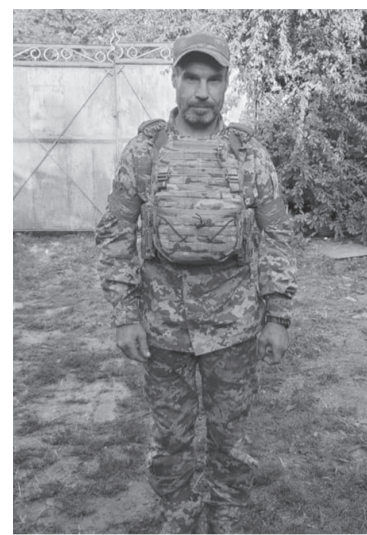
му батальйоні територіальної оборони. Брав участь в обороні Київщини, потім у боях за звільнення Харківської області від окупантів у районі Черкаської Лозової, Руської Лозової, Питомника та Дементіївки.

Був прикомандирований до ОСУВ «Хортиця» та виконував бойові завдання поблизу Бахмута, згодом був переведений до Морської піхоти ЗСУ.

Нагороджений відзнаками Головнокомандувача Збройних сил України «За сумлінну службу» та «За збережене життя», відзнакою міністра оборони України «За поранення», двічі нагороджений відзнакою Головнокомандувача ЗСУ «Золотий хрест».

Захоплювався дайвінгом, дресируванням собак. Був надзвичайно добрим, ширим, завжди готовим допомогти.

Залишилися у скорботі дружина, матір та брат.

10 лютого 2026 року під час виконання бойового завдання в Сумському районі Сумської області загинув номер обслуги кулеметного взводу 1 механізованого батальйону 156 ОМБр

солдат **Юрій Заброда**.

Юрій Анатолійович Заброда народився 14 вересня 1976 року в Києві. Закінчив 1993 року Київську середню школу № 22 та музичну школу.

У 1996 році з батьками переїхав жити у Боярку. Тут Юрій одружився та тут народилася донька.

Впродовж багатьох років працював на заводі «Вентс». Також займався комплексними ремонтами в будинках і мріяв відкрити власну справу.

Юрій був чудовим батьком та хорошим другом, бо завжди приходив на допомогу в потрібний момент.

Всі його пам'ятатимуть веселим і позитивним, душею компанією.

У скорботі залишилась донька, онуки, племінник, друзі та знайомі.

28 січня 2026 року у Покровському районі Донецької області під час виконання бойового завдання загинув навідник мінометного відділення взводу вогневої підтримки 95 ОДШБр солдат **Ілля Висоцький**.

Ілля Миколайович Висоцький народився 29 травня 1984 р. у м. Київ у багатодітній родині. Закінчив Київську ЗОШ № 177. Освіту столяра здобув у Київському ПТУ. Вивчав соціальну психологію в КНУ імені Т. Шевченка.

Після одруження та на-

родження доньки працював на меблевому виробництві. Оскільки міг все робити руками, то збирав, встановлював та лагодив меблі.

З 2011 року разом із сім'єю оселилися у Боярці.

Мобілізований до лав ЗСУ 25 серпня 2025 року першим відділом Вишгородського РТЦК та СП.

Мав добре серце, завжди відгукувався на заклик про допомогу, був товаришським, веселим та дотепним.

26 грудня раптово пішов із життя ветеран **Олександр Корнієнко (Петрович)**.

Олександр Петрович Корнієнко народився 16 березня 1976 року у м. Київ. Закінчив Київську школу. Ступінь магістра права здобув у Національній академії внутрішніх справ, перебуваючи в зоні проведення АТО.

Проживав у м. Боярка.

З 2014 року був волонтером, а з 2015 до 2021 р. Олександр Корнієнко проходив військову службу у складі полку «Миротворець» у зоні проведення АТО та ООС.

З 2021 року працював в Епіцентрі в Боярці.

З перших днів повномасштабного вторгнення разом із

вого батальйону солдат **Андрій Данілов**.

Андрій Андрійович Данілов народився 22 січня 1978 року у с. Калинівка (нині – Фастівського району).

Закінчив середню школу в м. Вишневе. Після закінчення музичної школи продовжив освіту в Київському музичному училищі ім. Глієра по класу «скрипка альт».

Проживав у с. Тарасівка.

Пробував себе в сфері шоу-бізнесу, був організатором концертів.

Працювати вмів та любив:

нець народився 20 листопада 2000 року в місті Кременна Луганської області. 2016 року закінчив Кременську школу-гімназію. 2019 року фах електрогазозварника, газорізальника здобув у Северодонецькому професійному будівельному ліцеї. Згодом продовжив освіту в Рубіжанському індустріально-педагогічному фаховому коледжі, який закінчив у 2021 році і отримав спеціальність майстра виробничого навчання, техника-технолога зварювального виробництва.

З 2019 року працював електрогазозварником на Новокраматорському машинобудівному заводі.

Любив їздити на мотоциклі, грав на гітарі, писав пісні. Але коли Батьківщина покликала – став на її захист без вагань.

Свій шлях у Збройних Силах України Максим розпочав зі строкової служби у 2021 році.

завідував господарством у школі, працював на будівництві, пізніше – на СТО.

Призваний на військову службу 30 червня 2025 року першим відділом Фастівського РТЦК та СП.

Близькі та друзі відзначають його доброту та здатність допомогти в потрібний момент. Дуже любив свою родину.

Захоплювався риболовлю, любив фотографувати природу та працювати в своєму саду.

У скорботі залишилися дружина, неповнолітній син та мати.

Крок за кроком він опановував військову справу, проходив навчання, служив на різних посадах, набуваючи досвіду, відповідальності та витримки. З 2023 року свідомо підписав контракт і продовжив службу вже як професійний військовослужбовець.

За мужність і відданість Максим неодноразово отримувал нагороди, серед яких медаль «Учасник бойових дій», нагрудний знак «Козацький хрест» та медаль «За поранення». Ще одна відзнака залишається на місці служби, її точна назва родині поки що невідома.

Попереду були плани, мрії і радість: власна родина, дитячий сміх у домі, мирне життя, про яке він мріяв і яке захищав для інших. Та війна безжально обірвала ці надії.

Нині у «Містечку Хансена» проживають рідні Максима. У скорботі залишилась мати, бабуся та наречена.

18 січня 2026 року під час виконання бойового завдання у Сумській області загинув кулеметник десантно-штурмово-

20 січня 2026 року під час виконання бойового завдання у Запорізькій області загинув оператор безпілотних літальних апаратів старший солдат **Максим Кононець**.

Максим Сергійович Коно-

19 грудня 2025 року поблизу м. Куп'янськ Харківської області під час виконання бойового завдання загинув старший стрілець-вогнеметник старший солдат **Антон Ларіонов**.

Антон Ігорович Ларіонов

сином став на захист громади у складі Боярського ДФТГ ім. Є. Коновальця.

22 червня 2022 року добровольцем долучився до 112-ї окремої бригади територіальної оборони та очолив мінометний розрахунок. Брав участь у звільненні Николаївської та Херсонської областей.

Під час служби в АТО отримав ступінь магістра.

Внаслідок поранення отримав II групу інвалідності та був звільнений з лав ЗСУ за станом здоров'я у листопаді 2024 року.

Його службу і відданість Україні відзначено нагородами: «За участь в АТО», почесна грамота Київської обласної державної адміністрації, грамота від командувача ООС, відзнака Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного «Золотий хрест», Почесний нагрудний знак Головнокомандувача ЗСУ Олександра Сирського «Комбатанський Хрест».

Він служив Україні та її народові до останнього подиху. Був люблячим чоловіком та батьком. Умів підтримати, пожартувати, дати відчуття спокою і надійності. Його присутність завжди додавала сил.

У скорботі залишилися дружина та двоє синів.

У скорботі залишилися дружина та двоє синів.

У скорботі залишилися дружина та двоє синів.

У скорботі залишилися дружина та двоє синів.

народився 21 листопада 1988 р. у м. Скадовськ Херсонської області. Проживав у селищі Антонівка Скадовського району, закінчив Антонівську ЗОШ. Закінчив Скадовський аграрний фаховий коледж Херсонського державного аграрно-економічного університету, за фахом – агроном. Але за освітою не працював, шукав себе у різних сферах.

З перших днів Революції Гідності був активним її учасником. Згодом проживав на заході України.

З 2015 року долучився до лав ЗСУ. Брав участь у бойових діях у Запорізькій області.

Доля батьків з окупованого Скадовська невідома.

У скорботі залишився рідний дядько, який проживає у с. Нове.

НЕ МИНАЄ БІЛЬ ВТРАТИ

21 червня 2025 року під час виконання бойового завдання поблизу с. Рижівка Сумського району Сумської області загинув навідник стрілецького батальйону старший солдат **Владислав Слепов (Гугл)**. До 10 січня 2026 року вважався безвісти зниклим.

Владислав Ігорович Слепов народився 10 жовтня 1993 року у с. Шпитьки Києво-Святошинського району. У 2000 році

разом з батьками та сестрою переїхав до м. Боярка.

2008 р. закінчив Боярську ЗОШ № 5. Вищу освіту за спеціальністю «Геодезія та землеустрій» здобув у Відокремленому структурному підрозділі «Фаховий коледж інженерії, управління та землевпорядкування Національного авіаційного університету». Працював у виконавчому комітеті Боярської міської ради.

Проходив військову строкову службу у Збройних Силах України. Батьки Владислава отримали Лист подяки за виховання відмінника бойової підготовки, який з честю виконував свій військовий обов'язок.

Брав активну участь у Революції Гідності. Розбита бруківкою на голові Владислава каска під час сутичок на Майдані та на вул. Інститутській, зберігається у Боярському краєзнавчому музеї.

Вступив на бюджет до Національного авіаційного університету.

Працював у різних сферах. Створив сім'ю.

З початку повномасштабного вторгнення приєднався до Боярського ДФТГ ім. Коновальця, виконуючи завдання в межах Боярки, патрулював на блокпостах. Після звільнення Ірпеня займався відновленням знищених ворожими діями будинків.

Мобілізований до лав ЗСУ Голосіївським РТЦК та СП м. Києва 24 лютого 2025 року. Отримав посаду навідника кулемета у 158 ОМБр. Мав великий авторитет та повагу серед побратимів. Проте після прикомандування до іншої бригади та виходу на чергове бойове завдання, не повернувся.

Владислав був дуже добрим, ширим і відкритим.

Багато чого вмів робити власними руками. Всі його пам'ятатимуть веселим і позитивним, душею компанію.

У скорботі залишилась велика любляча родина, друзі та куми.

7 січня 2026 року під час виконання бойового завдання поблизу с. Верхня Терса Полігівського району Запорізької області загинув кулеметник 5 ОШБр старший солдат **Антон**

Коробко (Фантомас).

Антон Юрійович Коробко народився 11 листопада 1981 року у м. Боярка. Закінчив Боярську ЗОШ № 4. Був приватним підприємцем.

З початку повномасштабного вторгнення долучився до Боярського ДФТГ ім. Є. Коновальця.

Антон був гарним батьком, доброю, чуйною та дружелюбною людиною.

У скорботі залишилися неповнолітні син та донька від першого шлюбу, дружина, рідні та близькі.

Він загинув, залишившись вірним військовій присязі, бойовому братерству та Україні.

12 листопада 2024 року, перебуваючи в екіпажі БМП, поблизу с. Максимівка Волноваського району Донецької області загинув старший сержант

Михайло Медвідь. До 6 січня 2026 року вважався зниклим безвісти.

Михайло Васильович Медвідь народився 28 липня 1974 р. у с. Шпитьки Києво-Святошинського району.

1991 р. закінчив Шпитківську середню школу. У 1992-1994 рр. проходив військову службу та отримав звання старшого сержанта.

З 2007 р. разом із сім'єю проживав у м. Боярка.

Працював водієм, водієм-далекобійником, умів керувати всіма видами автотранспортних засобів.

14 травня 2024 р. був мобілізований Бучанським РТЦК та СП. Отримав фахову підготов-

ку механіка-водія БМП-1 (2), а також сертифікацію в рамках місії ЄС з військової допомоги Україні (EUMAM Ukraine) за кордоном.

3 вересня 2024 р. Михайла призначено командиром автомобільного відділення роти забезпечення навчального процесу навчального батальйону.

З 29 жовтня до 12 листопада 2024 р. – водій-механік екіпажу БМП, брав участь у заходах із захисту та оборони України.

Михайло був відповідальним, добрим, чуйним, веселим, чудовим чоловіком та батьком.

У скорботі залишилися дружина, діти, батько, сестра, племінниці, друзі, колеги.

29 січня 2026 року у м. Васильків раптово помер водій автомобільного взводу роти матеріального забезпечення солдат **Руслан Наконечний**. Серце не витримало навантажень війни.

Руслан Михайлович Наконечний народився 11 січня 1976 року в м. Боярка. У 1993 році закінчив Боярську ЗОШ № 5.

Любив займатися спортом, посідав перші місця в змаганнях із метання молота, мотоспорту.

Освіту електрика III розряду здобув 1994 року в Київському ПТУ № 1. У 1995-1996 рр. проходив військову строкову службу зв'язківцем у м. Бровари.

Тривалий час працював водієм вантажних транспортних засобів у м. Боярка.

У червні 2022 року мобілізований до лав ЗСУ, був водієм в 40 бригаді тактичної авіації «Привид Києва».

Був дуже дбайливим та хорошим татом та сином, доброю, небайдужою, працюютою та самовідданою людиною. Любив працювати в саду та доглядати за квітами. Мріяв відкрити власну СТО, майструвати по дереву та побудувати власне житло.

У скорботі залишилися мати, донька, рідні та близькі.

8 лютого 2026 року внаслідок артилерійського обстрілу противником позицій у Краматорському районі Донецької області загинув майстер-аккумуляторник ремонтно-відновлювального батальйону молодший сержант **Денис Рябов**.

Денис Геннадійович Рябов народився 1 жовтня 1982 року у м. Чернігів. 2000 р. закінчив Боярську ЗОШ № 5. 2001 р. проходив військову службу у лавах ЗСУ.

Потім працював у Боярці на ДП «Промінь», згодом – на заводі «Вентс».

У травні 2014 р. доброволь-

цем пішов у АТО, служив до 2015 р. у спецбатальйоні МВС «Київщина», зокрема, в Новоайдарі Луганської області.

Після повномасштабного вторгнення РФ був мобілізований 23 лютого 2023 р. Фастівським РТЦК та СП. Проходив комплексну підготовку на бойових машинах піхоти (БМП) «Росомаха» (Rosomak) у Польщі.

У 2025 р. за станом здоров'я був переведений до ремонтної роти.

У скорботі залишилися мати, батько та брат.

20 січня 2026 року у Синельниківському районі Дніпропетровської області під час виконання бойового завдання загинув номер обслуги відділення вогневої підтримки солдат **Руслан Ревенко**.

Руслан Олександрович Ревенко народився 1 квітня 1985 року в м. Ладизин Винницької області, де 2002 року закінчив

середню школу.

Спеціальність техніка-механіка здобув у Ладизинському коледжі Вінницького державного аграрного університету.

У 2010 році переїхав жити в с. Малютянка. Тривалий час працював у ТОВ «Вентс» (м. Боярка). Проживав з родиною в селищі Глеваха.

24 лютого 2022 року прийнятий на військову службу.

Нагороджений відзнакою Президента України «За оборону України», а також нагрудними знаками «За сумлінну службу» та «Ветеран війни – учасник бойових дій».

Був хорошим другом, завжди переживав за своїх побратимів. Мріяв про донечку, любив музику. У скорботі залишилися дружина, син та родичі і близькі.

18 лютого 2026 року під час виконання бойового завдання у Запорізькому районі Запорізької області загинув стрілець – номер обслуги 2 механізованого батальйону 153 ОМБр солдат **Іван Палій**.

Іван Якович Палій народився 16 травня 1978 р. у Жорнівці. Закінчив Княжицьку середню школу.

Працював слюсарем-зварювальником у КСП «Княжичі», потім опанував професію лісоруба і кілька років працював у Боярській ЛДС.

Із задоволенням працював слюсарем по ремонту марш-

руток у ППІ «Надія 2000», бо дуже любив техніку, розбирався в ній і швидко вчився новому. Та й у власному домі вмів усе зробити.

Мобілізований до лав ЗСУ Першим відділом Фастівського РТЦК та СП 10 вересня 2024 року.

Іван – батько чотирьох неповнолітніх доньок, яких дуже любив, був турботливим, добрим і люблячим чоловіком.

Був позитивною людиною, любив пожартувати і поспілкуватися з людьми.

27 грудня 2025 року у м. Біла Церква від ішемічної хвороби серця помер солдат роти охорони **Олександр Різун**.

Олександр Валерійович Різун народився 15 листопада 1981 року в м. Боярка, де прожив усе життя. Закінчив Боярську ЗОШ № 5, освіту з садово-паркового господарства здобув у Боярському фаховому коледжі НУБіП України. Працював за спеціальністю.

18 травня 2025 року мобілізований першим відділом Фастівського РТЦК та СП.

За станом здоров'я службу проходив у роті охорони. Під час проходження військової служби серце Олександра не витримало навантажень.

У скорботі залишилися рідні та близькі.

21 лютого 2026 року під час виконання бойового завдання у Покровському районі Донецької області загинув солдат **Сергій Ковтун**.

Сергій Володимирович Ковтун народився 8 квітня 1996 року у Боярці. Закінчив Боярську ЗОШ № 3.

Середню спеціальну освіту агента з організації туризму здобув у Київському вищому професійному училищі будівництва і ди-

зайну (нині — КЗ «Київський професійний коледж «СИНЕРГІЯ»).

Працював баристою у столичних закладах харчування. Працелюбність була головною рисою його характеру.

Він не боявся труднощів і знаходив справжню радість у роботі, надихаючи оточуючих своєю наполегливістю та життєвою силою.

24 червня 2024 року Сергій став до лав Національної гвардії України. Був оператором безпілотних літальних апаратів відділення інженерної розвідки взводу дистанційного мінування інженерно-саперної роти батальйону підтримки бригади НГУ «Рубіж».

Побратими згадують його як надійного товариша, який ніколи не підводив і до останнього подиху залишався вірним присязі.

У скорботі залишилися найрідніші: мати, батько, кохана дівчина.

2 десантно-штурмового батальйону 82 ОДШБр солдат **Ярослав Халамейда**.

Ярослав Юрійович Халамейда народився 18 березня 1980 року в місті Душанбе (Таджикистан), де минули його дитячі роки.

У 1995 році разом із батьками переїхав до села Новосілки.

Закінчив Новосіківську ЗОШ. Отримав середню спеціальну освіту сантехніка у технікумі. Ярослав був висококваліфікованим фахівцем, якого поважали за професіоналізм і надійність.

10 листопада 2025 року мобілізований до лав ЗСУ Фастівським РТЦК та СП.

У скорботі залишилися дві доньки, сестра, брат та племінники.

зеського району Херсонської області. Закінчив Широкобалківську ЗОШ Білозерської районної ради. Середню спеціальну освіту здобув у Білозерському ПТУ.

Згодом опанував професію зварювальника, створив свій цех у Херсоні, був майстром з виробництва металовиробів та металоконструкцій.

Після початку повномасштабного вторгнення та окупації Херсонщини у 2022 році вимушено перемістився з родиною до м. Боярка.

30 серпня 2025 року був мобілізований до лав ЗСУ першим відділом Фастівського РТЦК та СП.

Сергій був світлою людиною, справжнім другом, вдячним сином, люблячим чоловіком та батьком, відданим своїй справі та Батьківщині.

У скорботі залишилися мати, дружина, син і двоє братів.

ВШАНОВУЄМО ГЕРОІВ

Перед початком позачергової 80 сесії Боярської міської ради VIII скликання 29 січня відбулася передача нагород від Президента України рідним загиблих Героїв Боярської громади.

Указом Президента України № 774/2025 від 9 жовтня 2025 року орденом «За мужність» III ступеню нагороджено померлого солдата **Євгена Субота**;

Указом Президента України № 830/2025 від 7 листопада 2025 року орденом «За мужність» III ступеню нагороджено померлого молодшого сержанта **Олександра Кишаківського**.

Боярський міський голова Олександр Зарубін передав нагороди матері загиблого Героя Євгена Суботи — Тетяні Анатоліївни та дружині Олександра Кишаківського — Наталії Миколаївни Нечай.

Також наказом Головнокомандуючого Збройних сил України № 593 від 7 серпня 2025 року нагрудним знаком Головнокомандуючого Збройних сил України «Комбатантський хрест» померлого нагороджено старшого бойового медика Третьої окремої штурмової бригади ЗСУ **Вадима Шумаду**.

Нагадаємо:

• 24 серпня 2025 року під час виконання бойового завдання поблизу селища Варачине Сумського району Сумської

області загинув розвідник-помічник гранатометника солдат **Євген Субота**.

Євген Ігорович Субота народився 15 травня 1984 у місті Перм (рф). У 1985 разом із сім'єю переїхав до міста Горлівка Донецької області. Закінчив Горлівську школу № 55.

2006 року здобув вищу освіту в Горлівському автомобільно-дорожньому інституті Донецького національного технічного університету (АДІ ДонНТУ), отримав кваліфікацію інженера-механіка за спеціальністю «Автомобілі та автомобільне господарство».

З 2007 року проживав у місті Боярка, де працював за фахом.

З 2010 року розпочав кар'єру у сфері ІТ, зміг реалізувати понад 100 проектів як менеджер ІТ-проектів.

18 червня 2025 року був мобілізований. Після проходження навчання служив розвідником-помічником гранатометника у 71 окремій егерській бригаді.

Євген любив грати у більярд і покер, у футбол, волейбол, теніс, ходив у туристичні походи та сплавлявся на байдарках.

• 5 липня 2023 року в районі села Роботине Пологівського району Запорізької області під час виконання завдання загинув молодший сержант **Олександр Кишаківський**.

Олександр Миколайович Кишаківський народився 7 листопада 1982 року у селищі

міського типу Маньківка Черкаської області.

Після закінчення середньої школи у рідному селищі, пройшов службу у Збройних силах.

З 2006 року працював на ПрАТ «Вентиляційні системи», а з 2015 року постійно проживав у місті Боярка.

• **Вадим Володимирович Шумада** народився 6 грудня 1980 р.

З першого дня повномасштабного вторгнення доєднався до ТрО «Азов Київ», ССО Азов, з якої утворилась 3 ОШБ.

Виконував обов'язки старшого бойового медика 1-ї штурмової роти 1-го штурмового батальйону 3-ї ОШБ.

У цивільному житті був лікарем-анестезіологом. Закінчив з відзнакою Київський Національний медичний університет ім. О. О. Богомольця

Працював у провідних клініках Києва, постійно навчався, розвивався у професійній діяльності, навчав іноземних студентів.

Виконував бойові завдання на Запорізькому та Херсонському напрямку, Бахмуті, Андріївці, на Харківщині, Луганщині.

Загинув 10 травня 2024 року біля села Новогорівка Луганської області.

У Вадима залишилися дружина, двоє дітей та мама.

Вадим Шумада нагороджений медаллю «За врятоване життя», поданий частиною на орден «За мужність III ст».

24 лютого 2026 року у Синельниківському районі Дніпропетровської області внаслідок удару FPV-дрона противника загинув командир відділення — командир екіпажу безпілотних авіаційних комплексів 95 ОДШБр старший сержант **Сергій Сунденко**.

Сергій Сергійович Сунденко народився 1 липня 1980 р. у с. Софіївка Біло-

ПОЛУМ'Я ПОЖЕЖІ ТА ДИТЯЧА ДОЛЯ

Не так давно в Боярці сталася пожежа в дев'ятиповерхівці, що по вул. Котляревського, 9. Пожежі нині, на жаль, стали частими. Але під час цієї постраждала півторарічна дитина. Забігаючи наперед, зауважимо: ця ситуація вчить нас, що уважність та небайдужість соціуму до людей, які живуть поруч, надзвичайно важливі.

30 січня о 22:23 служба по-рятунку Фастівського району отримала повідомлення про сильне задимлення на 5 поверсі. Надзвичайники евакуювали мешканців з 5 до 9 поверху 71 особу, з них 15 дітей.

Як з'ясувалося, з квартири, де розпочалася пожежа, сусід з верхнього поверху виніс дівчинку з опіками середньої тяжкості. Нікого з дорослих у квартирі на той час не було.

Звісно, ще триває з'ясування всіх обставин пожежі. Залишається питання: чому під час пожежі маленька дитина сама перебувала в помешканні.

У пошуках відповіді ми звернулися до Служби у справах дітей Боярської міської ради (ССД).

Начальниця ССД Тетяна Слобоженко поділилася інформацією щодо події.

«Про те, що дівчинку з опіками доставили до Київської обласної дитячої лікарні, дізналася в суботу вранці. Я приїхала до лікарні, поспілкувалася з лікарем реанімаційного відділення. Він повідомив, що біля дитини зараз перебуває рідний дядько, що дитина забезпечена всім необхідним, включаючи ліки, памперси тощо. Саме тоді нагодилася мати».

Вона розповіла Тетяні Слобоженко, що на момент пожежі вона зі своїм співмешканцем — біологічним батьком дитини — працювала, а дитину залишила з нібито тверезою бабусею, матір'ю співмешканця. У квартирі вибухнув радіатор, а згодом

з'ясувалося, що бабуся опинилася на вулиці, а дитина залишилася у помешканні.

«Згоду на лікування дитини жінка підписала і отримала запрошення прийти в понеділок до нас, — продовжує Тетяна Слобоженко. — У понеділок, 2 лютого відбулася зустріч батьків дитини та керівників ССД і Центру соціальних служб. Ми розповіли їм про послуги, якими можна скористатися, зокрема, екстрене (кризове) втручання, що дозволить швидко відновити втрачені під час пожежі документи».

Як розповіли працівники ССД, їм вдалося знайти контакти родичів та найближчого оточення погорільців.

Лікбез: В Україні всі соціальні служби сімейно налаштовані, тобто спрямовані на збереження родинного середовища. Вилучення дитини — це крайній захід, який застосовується лише за наявності реальної загрози життю та здоров'ю дитини, коли всі інші можливості вичерпані.

«Нині ми орієнтовані на те, щоб дати шанс матері, — продовжує Тетяна Слобоженко. — Враховуємо при цьому інформацію, отриману від рідних та близьких людей. У цьому конкретному випадку ми спираємося на те, що мати дівчинки підпала під негативний вплив співмешканця. За більш сприятливих умов проживання на відстані від подібних подразників жінка зможе зберегти своє право бути матір'ю».

Служба у справах дітей відповідально ставиться до виконання своєї роботи. Про це можемо заявити як найближчі сусіди — наші офіси знаходяться в одному приміщенні. Ми часто бачимо, як вони переймаються до-

лею кожної дитини і шукають найкращі варіанти для виходу із складних життєвих ситуацій.

На жаль, щодо цієї конкретної дитини у них не було жодної інформації. Дівчинка народилася в травні 2025 року. Лише у червні 2026 року її зареєстровано і видано свідоцтво про народження дитини. Аж у липні мати підписала декларацію з сімейним лікарем. Мати дитини навіть не скористалася можливістю отримати гроші за народження.

Під час виписки з лікарні після пологів мати сказала, що поїде з дитиною до бабусі, яка живе в сусідній громаді. Тож простежити шлях матері і дитини документально стало неможливим.

Дівчинка перебуває нині у реабілітаційному відділенні Київської обласної дитячої лікарні після кількох операційних втручань.

Триває робота щодо відновлення документів та подальшого влаштування матері і дитини до соціального центру за межами нашої громади.

Життя покаже, як в подальшому складеться їх доля.

Хочеться подякувати мужньому чоловікові — сусіду горе-батьків, який виніс і врятував крихітку з вогню.

І запитати у решти сусідів: куди дивилися ваші очі весь цей час? Чому жодна людина не звернулася до соціальних служб з повідомленням про маленьку дитину, яка живе в родині СЖО.

Працівники Служби у справах дітей звертаються до жителів громади:

Якщо ви володієте інформацією про родини, які перебувають у складних життєвих обставинах; не стоять на обліку і не потрапили в поле зору Служби у справах дітей чи центру соціальних служб, повідомляйте:

тел.: 063 512 43 97,
адреса: м. Боярка,
вул. Білогородська, 13.

ЖИВЕ СЛОВО КОБЗАРЯ

У КЗ «Культурно-мистецький центр» 28 лютого відбувся Конкурс читців імені Тараса Шевченка «Живе слово Кобзаря».

Виступи конкурсантів оцінювало поважне журі за кількома критеріями: дикція та виразність, артистизм виконання та оригінальність подачі, сценічна культура, відповідність сценічного образу та відповідність репертуару віковим особливостям виконавців. Загалом у Конкурсі взяли участь 60 читців віком від 5 до 53 років, які змагалися у трьох вікових категоріях.

Переможцями конкурсу стали: I вікова категорія (6–10 р.)

I місце розділили: Квітослава Галь (керівник Г.В. Антипова); Марія Іванчикова, Боярська ЗОШ І–ІІІ ст. №1 (керівник О. В. Липчак).

II місце — Ярина Вербицька, КЗ «Культурно-мистецький центр» (керівник В. В. Гоц).

III місце розділили: Мар'яна Погорелова, БАЛ «Гармонія» (керівник Т. С. Маракуліна); Софія Лірська, Боярська ЗОШ І–ІІІ ст. №1 (керівник О. Д. Сивенко).

II вікова категорія (11–15 р.)

I місце — Аріна Сахнюк, Боярська ЗОШ І–ІІІ ст. №1 (керівник П. О. Ярошенко).

II місце розділили: Савелій Галь (керівник Антипова Г. В.); Анна Стороженко, Княжицька філія Забірського ОЗО (керівник Ю. М. Погорелова).

III місце розділили: Надія Кальна, Аліна Теплова — КЗ «Культурно-мистецький

центр» с. Тарасівка (керівник Т. О. Степанова); Анастасія Константинова — Боярська ЗОШ І–ІІІ ст. №1 (керівник О. Д. Сивенко); Софія Дорошко — зразковий художній колектив театру-студії «Світла хвиля», ЦПО «Оберіг» (керівник Т. О. Мельник); Денис Іванчиков, Боярська ЗОШ І–ІІІ ст. №1 (керівник Ю.М. Лірська); Анастасія Мелешенко, Новосілівська гімназія (керівник І.В. Тарикіна);

III вікова категорія (16–20 р.)

I місце розділили: Ольга Завальна, — зразковий художній колектив театру-студії «Світла хвиля», ЦПО «Оберіг» (керівник Т. О. Мельник); Вероніка Шекал — ЦПО «Оберіг» (керівник Т. В. Івашенко).

II місце — Зоряна Осипенко, Боярська ЗОШ І–ІІІ ст. №1 (керівник О. Д. Сивенко).

III місце розділили: Мирослава Довніч та Ангеліна Діденко, ВСП «Боярський фаховий коледж НУБІП України» (керівники Т. С. Гаць та В. В. Вірко).

Категорія «Літературно-музична композиція»:

I місце — Марія Пастушенко, Тарасівський академічний ліцей (керівник А. М. Кузьмич).

II місце — Олександр Татаренко, Ілля Фатеев, Софія Бобок, Марія Заєць — фольклорний колектив «Барвоцвіт» КЗ «Культурно-мистецький центр».

Нагородження переможців відбудеться 9 березня у КЗ «Культурно-мистецький центр».

ПОМЕР ВОЛОДИМИР ГЛАДИШЕВСЬКИЙ

вагомий внесок у розвиток газової інфраструктури й систем обліку.

Володимир Романович обіймав керівні посади в Боярському ЛВУМГ, ПАТ «Укртрансгаз», а до останніх днів працював начальником департаменту метрологічного забезпечення у Центрі метрології НАК «Нафтогаз України». Був учасником ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, ветераном газової промисловості, нагороджений відомчими відзнаками та грамотами.

2018 року удостоєний звання Почесного жителя міста Боярка.

Окрім професійних здобутків, Володимир Романович був справедливим, принциповим і безкорисливим, людиною, яка завжди готова була підтримати, порадити та прийти на допомогу. Його поважали колеги, цінували друзі, знали як людину слова і честі.

Він був турботливим чоловіком, батьком двох синів, дідусям онуки, для яких залишиться прикладом гідності, відповідальності та людяності.

Світла пам'ять про Володимира Романовича Гладишевського назавжди залишиться в серцях рідних, друзів, колег і всіх, хто мав честь знати його особисто.

10 січня 2026 року пішов із життя Володимир Гладишевський — Почесний житель міста Боярка, фахівець газової галузі, людина високих моральних принципів.

Володимир Романович Гладишевський народився 19 квітня 1957 року в селі Хвастівці Немирівського району Вінницької області. Після закінчення Вінницького політехнічного інституту своє життя пов'язав із галуззю метрології та газових вимірювань, якій віддано служив понад чотири десятиліття.

Більша частина його професійного шляху була пов'язана з містом Боярка, де він проживав з 1983 року та зробив

**НОТАРІУСИ ОБГОВОРИЛИ МОЖЛИВОСТІ
ЕЛЕКТРОННОЇ ВЗАЄМОДІЇ**

Кийське міжрегіональне управління Міністерства юстиції України впроваджує цифрові рішення у сфері правових послуг. До ініціативи з електронного обміну інформацією з реєстрів територіальних громад долучилася Боярська міська територіальна громада.

Меморандум про співпрацю підписали заступник керівника Київського міжрегіонального управління Міністерства

юстиції України Віталій Гдичинський, голова Відділення Нотаріальної палати України в Київській області Каріна Дерун та Боярський міський голова Олександр Зарубін.

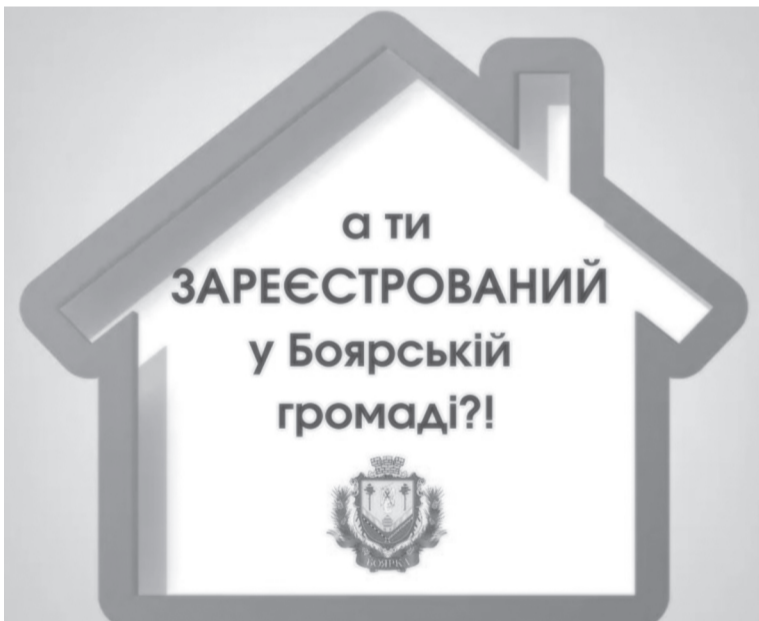
У заході взяли участь керівник відділу з питань нотаріату у Київській області Світлана Маришук та нотаріуси Київської області.

Під час зустрічі обговорили можливості електронної взаємодії та обміну інформацією з реєстрів територіальних гро-

мад. Це дозволить зменшити кількість паперових довідок, скоротити строки вчинення нотаріальних дій і забезпечити для громадян зручний сервіс за принципом «єдиного вікна».

Нині така співпраця вже налагоджена майже з 50 громадами Київщини, що сприяє підвищенню ефективності нотаріальних процедур та забезпечує мешканцям доступ до безплатних онлайн і офлайн консультацій нотаріусів у ЦНАПах.

ОФІЦІЙНА РЕЄСТРАЦІЯ У ГРОМАДІ

Нині у Боярській громаді живуть люди, які офіційно зареєстровані, але чимало і тих, хто фактично живуть, користуються всіма послугами громади і при цьому не зареєстровані тут. Це проблема, про яку слід говорити.

Коли людина офіційно зареєстрована в громаді, вона враховується у:

- розрахунку бюджету громади;
- офіційній кількості мешканців;
- обсязі коштів на школи, садочки, медицину, соціальні

послуги, дороги.

Що відбувається нині:

- доходи громади ділять на меншу кількість офіційно зареєстрованих людей;
- штучно зростає «дохід на одну людину»;
- громада визнається фінансово спроможною більше, ніж є насправді.

Через це Боярська громада змушена передавати частину власних коштів державі у вигляді реверсної дотації.

У 2025 році Боярська громада реверсно передала державі 61,4 млн грн.

Це гроші, які фактично могли бути витрачені на:

- ремонти чи будівництво укріплень для шкіл і садочків,
- підтримку медицини і медичних послуг,
- частковий ремонт дороги, заміну освітлення, безпеку,
- соціальні послуги для мешканців.

Тому офіційна реєстрація — це не формальність. Це внесок у розвиток і добробут громади, в якій ви живете.

**КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
«МУНІЦИПАЛЬНА БЕЗПЕКА»**

На території Боярської громади діє комунальне підприємство «Муніципальна безпека», інспектори якого забезпечують охорону громадського порядку шляхом патрулювання території громади.

Якщо ви стали свідком порушення громадського порядку чи благоустрою громади, телефонуйте до «МУНІЦИПАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ»:
(095) 752 15 09 (WhatsApp, Viber, Telegram, Signal)
ЦІЛОДОВО

**У БОЯРСЬКІЙ ГРОМАДІ
ПРАЦЮЄ
КУ «ВЕТЕРАН ПРО»**

фото: інтернет

Комплексну підтримку ветеранів війни, демобілізованих захисників і захисниць України та членів їхніх сімей Боярської громади можна отримати у комунальній установі «ВЕТЕРАН ПРО».

Хто може отримати допомогу:

- ветерани війни;
- демобілізовані військовослужбовці;
- члени сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України, ветеранів війни;
- постраждалі учасники Революції Гідності та члени їхніх сімей;
- особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною
- члени сімей зниклих безвісти військовослужбовців, поліцейських, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту.

У громаді працює 7 фахівців із супроводу ветеранів, які надають таку допомогу:

- первинне консультування та визначення потреб;
- інформування щодо статусів, соціальних гарантій і пільг;
- консультації з питань житлових програм, реабілітації,

працевлаштування, юридичної допомоги;

- індивідуальний супровід у процесі отримання послуг;
- кризова психологічна підтримка;

Безоплатні консультації проводять за адресами:

- м. Боярка, вул. Хрещатик, 111, будівля Будинку дитини, ліве крило;
- м. Боярка, вул. Соборності, 51, КНП «ЛІЛ» Боярської міської ради;
- м. Боярка, вул. М. Грушевського, 39, будівля ЦНАПу.

ПСИХОЛОГІЧНІ ПОСЛУГИ:

- індивідуальне консультування;
- психологічна діагностика;
- психоедукація;
- травмотерапія;
- групи підтримки для дружин і матерів загиблих;
- дитяча група «Сильні всередині» (9–12 років).

КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ:
093-085-45-85,
093-085-45-69,
093-085-44-58
E-mail: veteran-centr@mistoboyarka.gov.ua,
fsv.boyararka@gmail.com

**МАРШРУТ №2
СТАВ ПЛАТНИМ**

З 16 лютого 2026 року проїзд у маршрутному автобусі № 2 «Залізнична станція «Тарасівка» – с. Тарасівка (Містечко Хансена) – с. Нове – Лікарня інтенсивного лікування, м. Боярка» став платним.

Вартість - 15 грн.*

Напередодні було проведено конкурс із визначення автомобільного перевізника на цьо-

му приміському автобусному маршруті. Переможцем визначено КП «Транспортне підприємство» Боярської міської ради.

*Відповідно до рішення виконавчого комітету Боярської міської ради № 3/9 від 9 лютого 2026 року «Про визначення переможця конкурсу на приміському автобусному маршруті регулярних перевезень № 2».

ГУМАНІТАРНИЙ ВАНТАЖ ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

Боярська громада отримала гуманітарну допомогу від французького міста-партнера – Палезо.

З ініціативи мера Палезо Грегуара де Лестерье і його широкого бажання допомогти дітям із сіл Боярської громади отримувати якісну освіту

в умовах постійних тривог і загроз, мешканці Палезо зібрали кошти. А мерія міста збільшила їх утричі.

За ці кошти для Забірського опорного закладу освіти і його філій у с. Княжичі та у с. Дзвінкове було придбано сучасне цифрове обладнання для укріплення, меблі для

облаштування Пункту незламності та обладнання для покращення організації навчального процесу.

Дякуємо кожному мешканцю Палезо, хто долучився до збору та волонтерам асоціації Les Convois Solidaires, які доставили вантаж.

КОМУНІКАЦІЯ, ЩО НАДИХАЄ

Будь-який досвід у вмілих руках стає ефективним інструментом для взаємодії з іншими людьми, а також до професійного успіху.

Саме використанню інструментів до професійного успіху був присвячений практикум з елементами тренінгу, який відбувся 12 лютого в ЦПО «Оберіг».

Захід організовано для представників з 18 громад Київщини департаментом освіти і науки Київської ОДА, КЗ КОР «Центр творчості дітей та юнацтва Київщини» та господарем – ЦПО «Оберіг».

Цього дня дружна команда закладу на чолі з директоркою Тетяною Мельник поділилися з гостями багаторічними напрацюваннями колективу. Оскільки практикум був орієнтований на управлінців та методистів закладів позашкільця, «оберегівці» щедро ділилися своїми напрацюваннями.

Заступник директора КЗ КОР «Центр творчості дітей та юнацтва Київщини» Людмила

Шевченко розповіла, що цей захід відбувається в рамках обласного проекту «Сім сходинок до розвитку», спрямований на підвищення професійної майстерності педагогів закладів позашкільної освіти: «Впродовж тривалого часу колектив «Оберегу» напрацьовував свій унікальний досвід і творче креативне середовище. І нині в оновленому складі став ще більш цікавим для колег своїми новими ідеями».

Учасників тренінгу привітала заступниця Боярського міського голови Наталя Ульянова і наголосила: «Наша громада завжди підтримує заходи, які сприяють обміну досвідом та професійному зростанню фахівців, зокрема закладів позашкільця. Нині в країні триває війна. Бог, душа, духовність, національна гідність – це ті ідеї та цінності, за які іде війна і які нам потрібно зберегти і передати дітям».

Цікаві майстеркласи від Олександра Каптюрова, Юлії Пасічук, Оксани Нурищенко,

Світлани Лозовенко, Нелі Шаповал, Владислава Хвиля та Данила Бондарчука занурили гостей у шалений вир творчості.

Родзинкою заходу став авторський тренінг «Комунікація, що надихає: психологічні інструменти впливу та довіри», розроблений практичним психологом ЦПО «Оберіг» Юлією Любшиною спеціально для заступників директорів і методистів позашкільних закладів Київської області.

Учасники розібрали декілька моделей екологічної комунікації, говорили про почуття, про те, що стоїть за опором педагогів, про мотивацію: «Ми відпрацьовували реальні кейси і формували навички асертивного стилю керування. Це була справді тепла, робоча атмосфера, – поділилася враженнями від тренінгу пані Юлія. – Маю підкреслити: наша оберегівська команда – неймовірна».

На завершення відбулася партнерська комунікація «Диалог рівних: шлях до успішних дій».

ЛЕЛЕКИ ПРИЛІТАЛИ 226 РАЗІВ

ЗА 2025 РІК
У БОЯРСЬКІЙ ГРОМАДІ
ЗАРЕЄСТРОВАНО

119
хлопчиків
107
дівчаток

У 2025 році у відділі державної реєстрації актів цивільного стану управління «ЦНАП» виконавчого комітету Боярської міської ради свідоцтва про народження отримали 226 малюків:

119 хлопчиків і 107 дівчаток.
Найпопулярніші імена:
Олександр, Максим, Марк,
Михайло, Макар, Дмитро,

Тимофій та Володимир.

Софія, Єва, Варвара, Марія,
Соломія, Аліса, Уляна та Маргарита.

Рідковживані імена:

Григорій, Орест, Захарій,
Артур, Дамір, Натан, Амір,
Ернест, Марсель, Адам та Дарій.

Еліана, Ясмін, Кароліна,
Домініка, Лея, Аміра, Каміла,
Євфалія, Світлана, Зоряна та
Іванна.

ДЕ ЗРОБИТИ КТ

У Київській обласній дитячій лікарні доступна послуга комп'ютерної томографії (КТ) для дітей та дорослих.

КТ дає змогу швидко й точно оцінити стан головного мозку, органів грудної клітки, черевної порожнини, кісткової системи та інших анатомічних зон.

Для немовлят доступне проведення КТ в умовах медикаментозного сну.

Обстеження виконується під наглядом лікаря-анестезіолога з дотриманням усіх протоколів

безпеки. Це дозволяє отримати якісні зображення навіть у найменших пацієнтів без стресу для дитини та батьків.

Обстеження проводиться за наявності електронного направлення від лікаря-спеціаліста.

Попередній запис обов'язковий.

**Запис здійснюється
через кол-центр:**

067-103-40-80
063-103-40-80
050-103-40-80
04598-36-673

ВІТАЄМО НАШУ СПОРТИВНУ ГОРДИСТЬ

Боярський міський голова Олександр Зарубін 25 лютого вручив грамоти та пам'ятні подарунки спортсменам, які своїми результатами гідно представляють Боярську громаду на міжнародних змаганнях.

Серед відзначених — вихованці клубу бойового самбо та ММА «Швед Дівізіон». Зокре-

ма, Валерій Швед-Єрмолаєв здобув звання чемпіона Європи зі змішаних єдиноборств ММА серед молоді у лютому 2026 року в Белграді (Сербія).

Захар Атаманенко у жовтні 2025 року посів III місце на Чемпіонаті світу зі змішаних єдиноборств ММА серед дітей, юнаків та юніорів в Абу-Дабі (ОАЕ) у ваговій категорії 57 кг та віковій групі 12-13 років.

Подяку Юрію Вікторовичу Шведу, засновнику та головному тренеру «Швед Дівізіон», передали через його дружину Тетяну.

Олександр Зарубін відзначив успіхи вихованця ДЮСШ «Максимум» Олексія Стинки та вручив йому посвідчення кандидата у майстри спорту України з тхеквондо WTF.

ПЕРЕВІРТЕ ЗДОРОВ'Я

До програми «Національний скринінг здоров'я 40+» приєдналося КНП «ЦПМСД Боярської міської ради».

Адреса прийому: м. Боярка, вул. Молодіжна, 1.

Записатися на безкоштовний скринінг здоров'я 40+ у КНП «ЦПМСД Боярської міської ради» можна за телефоном:

098-355-93-04 або через застосунок «Helsi».

Програма «Скринінг здоров'я 40+» — це додатковий комплекс обстежень, орієнтований на вікові ризики, який доповнює роботу сімейного лікаря та допомагає отримати персоналізовані рекомендації.

Скринінг здоров'я 40+ включає:

- фізикальне обстеження (вимірювання тиску, частоти серцевих скорочень, ваги, зросту, окружності талії тощо);
- опитування щодо способу життя, скринінг симптомів та виявлення ризиків;
- лабораторні та інструментальні дослідження, які показують, як працюють серце, судини і нирки.

Усе це можна пройти безплатно, за один візит тривалістю 60-90 хв. і в зручному місці, а після отримання результатів лікар надасть рекомендації щодо подальших дій.

Як пройти скринінг?

1 крок: Всі, кому виповнилося 40 років і більше, через

30 днів після дня народження отримають запрошення в застосунок «Дія» пройти щорічний скринінг здоров'я 40+.

2 крок: Прийміть запрошення та отримайте «Дія.Картку» для нарахування 2 000 грн (вони будуть нараховані протягом 7 днів та доступні кілька місяців). Їх можна використати тільки для проходження Скринінгу здоров'я 40+.

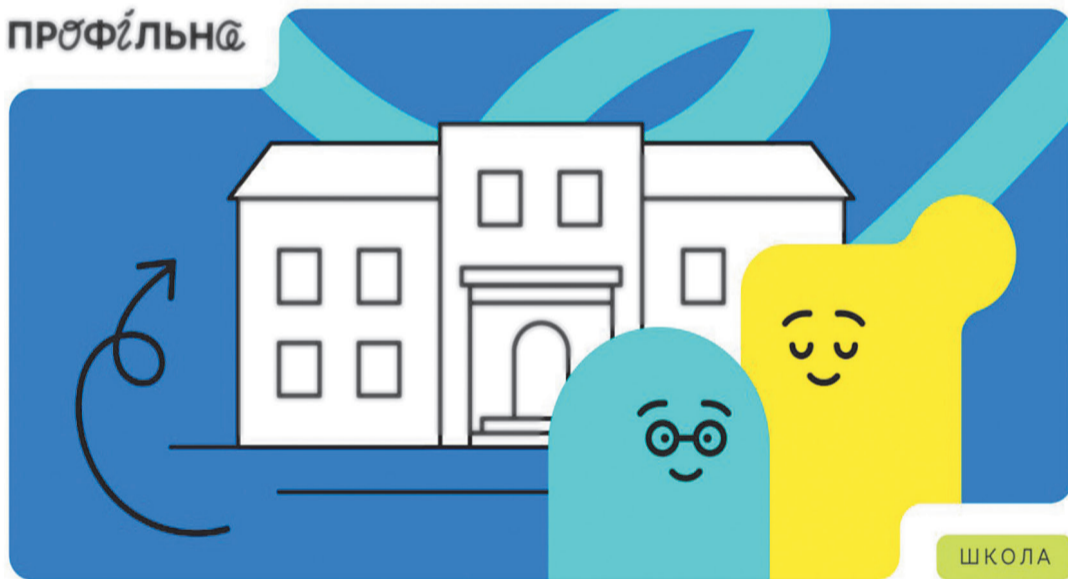
3 крок: Виберіть зручний медичний заклад і запишіться на прийом.

Якщо у людини немає застосунку «Дія», вона все одно зможе скористатися програмою. Для цього потрібно подати заявку через ЦНАП. Людина замовляє пластикову карту зі спеціальним рахунком у визначених банках, звертається до ЦНАПу та подає заявку на участь у програмі. Через приблизно 7 днів людина отримує повідомлення на електронну пошту про зарахування коштів і далі продовжує маршрут так само, як інші учасники програми — обирає заклад і проходить обстеження.

Важливо! Після проходження скринінгу та оплати послуги Дія.Карткою кошти будуть автоматично списані з вашої картки. Якщо ви не скористаетесь послугою, кошти автоматично повернуться до державного бюджету, а повторно пройти скринінг можна буде лише наступного року.

ВЖЕ ВОСЕНИ У БАЛ «ГАРМОНІЯ»

ПРОФІЛЬНЕ

Дібрано перші 79 ліцеїв, які пілотуватимуть Профільну з 1 вересня 2026 року

Боярський академічний ліцей «Гармонія» став одним з 79 ліцеїв України, які пілотуватимуть реформу старшої школи з 1 вересня 2026 року. Нагадаємо, що з початку навчального 2025/2026 року БАЛ «Гармонія» вже став одним з 30 ліцеїв із 19 областей, які впроваджують модель вибору учнями профілів і предметів у старшій школі.

Ці ліцеї одними з перших в Україні запропонують учням вибір освітньої тра-

екторії та впровадять нові програми для обов'язкових і вибіркових предметів і курсів.

Також участь у пілоті передбачає введення посади кар'єрного освітнього радника, який допомагатиме учням і ученицям вибрати профіль, визначитися з вибірковими предметами й курсами, планами на майбутнє і сформулювати план для досягнення професійних цілей.

До переліку ліцеїв, які пілотуватимуть реформу

старшої школи з 1 вересня 2026 року, увійшли ліцеї з 23 областей України та Києва. Серед них є заклади освіти різної проектної потужності, очні й дистанційні, з міської та сільської місцевості, з різними профілями, а також заклад з мовою навчання національних меншин.

Кожен заклад отримає фінансування в межах субвенції НУШ на оснащення навчальних кабінетів і лабораторій.

Засновник і видавець
КП «Боярський інформаційний центр»

Відповідальна за випуск — Тетяна Зубкова
Головна редакторка — Ганна Коваленко
Верстка — Анна Наконечна

Адреса редакції: Київська обл., м. Боярка,
вул. Білогородська, 13, кабінет 5-6.
Телефон редакції: (093) 603-49-59.
e-mail: boyarka-inform@ukr.net

Реєстраційне свідоцтво
КІ № 1756 від 07.03.2019 р.
Віддруковано
ТОВ «ВПЦ «Літопис-XX».
Тираж 5 000 прим.
Замовлення № 2705

Відповідальність за достовірність публікацій в газеті несуть автори та рекламодавці.

Редакція не листується із читачами та залишає за собою право скорочувати, редагувати та ілюструвати публікації на власний розсуд.
Передрук матеріалів дозволяється тільки за письмовою згодою редакції.

РЕКЛАМА

Втрачений диплом № 398194 і атестат про закінчення МПТУ № 17 м. Києва (нині — комунальний заклад професійної (професійно-технічної) освіти «Київський професійний коледж залізничного транспорту ім. В. С. Кудряшова»), виданий 23 липня 1985 р., наказ № 19-к Ігорю Геннадійовичу Чепелі, вважати недійсним.